

గుడెలక్

త్రెయిను, నేనును యారులోనికి రాగానే కూతపెట్టి నీను విడచిపెట్టింది 'వారే సత్తిగా! నువ్వా మూల కిటికీ కాయ్! రారా నూరిగా! నీవూ, బుచ్చి - ఆ మధ్య కిటికీలు; నేనీపుట్ బోర్డు, ఒక్క పురుగునీ రానియ్యొద్దు-కంపార్టు మెంటులోనికి. బహుపరాక్!' కమాండ్ చేశాడు రంగ ముశలవులవ ఇళ్లకు పోతున్న క్రాళ్ల నాయకుడు.

రంగడి ఆజల్ని మిలటరీ ఆక్షన్లో వినమ్రతతో వారంతా శిరసావహించారు.

'ఓ మై గాడ్! ప్లాట్ ఫారమ్మీద ఎంత జనంగా వాబు ఎంత జనం!... ప్రజలు కిటకిట లాడుతున్నారా బ్రదర్! ఒకేయ్ మీరంతా జాగ్రత్త. నేను ఇక్కడ వున్నంతవరకూ ఒక్కడు కాదుగదా ఒక్క పురుగునూ లోనికి రాలేదు; నా కేరంపే హయల్! నా మాటంపే తిరుగులేదు.' అన్నాడు రంగడు పూలరంగడులా.

వాళ్లలోని యావ్వనం, ధనం, బలం వాళ్లని ఉత్సాహంతో ఉరకలు వెయ్యించి పరనళ్ళు త్రొక్కిస్తోంది, వాళ్లలో మరికొన్ని ప్రత్యేకత లున్నవి. కరటక దమన కులకు మించిన ఆలోచనలూ, గారభాలకు తీసిపోని ఆలాపనలూ, వానరాలను మరపించే చేష్టలూ... ఇవీ వాళ్ళలో మూర్తిభవించిన ముఖ్యమైన సుగుణాలు. ఇక వాళ్లకు వున్న ముఖ్యమైన అవశువాలు రెండే రెండు. ఒకటి గొంతు-ఫిల్ము సంగీతం అరవడానికీ, అల్లరలు చేయడానికీ, మేరకూ ఉపయోగపడేది ఈ గొంతు

కాదు, గొట్టం. రెండోది పొట్ట. ప్రతిసేపను అందిచ్చే ప్రతిరుదారాన్ని-నిరంతరం వినుపు విరామం లేకుండా అరులు చాచుకొని ఆహ్వానించడం దీని నిత్యకృత్యం

ప్లాటుఫారమ్మీద ఇటూ అటూ తిరుగుతున్న ప్రయాణికులపైకే, పెడారపైకే లేనిపోని జోక్సువిసురుతూ, విరగబడి నవ్వుతూ, వచ్చి రానీ ఇంగీషు ముక్కలు అతికి మాట్లాడుతూ-టోపీలూ, రుమాళ్ళూ 'ఊపుతూ' నీగరెట్ల పొగ వూదుతూ... వుంటారా మగ రాయళ్లు.

ఎంజిన్ పొట్టనిండా నీళ్ళు నింపుకున్న తరువాత తను పూసివ ఊపుతో బండి కదిలింది. ప్రయాణికుల హడావుడి, పెనగులాట ఎక్కువయింది. ప్లాటుఫారం మీత రద్దీ ఇంకా తగ్గలేదు. త్రెయినులో ఒక్కకం పార్టుమెంటు మాత్రం త్రొక్కులాటలు, పోళ్ళాటలకు దూరంగావుంది. నేనును ఆ వరణమంతా నిండిన రైలు పొగలో-ప్రయాణికులు కళ్ళు తెరువలేక, మూయలేక మిణుకు మిణుకు చూపులతో నీట్లకొసం-కాదు, ఏదో ఓలాగు లీలుచిక్క-ంచుకేని రైలు ఎక్కేందుకై సతమత మవుతున్నారు.

కాన్సేపటికి జనం పలుచబడింది, రైలుపెటెలు పొట్టలనిండా మనుష్యల్ని నింపుకున్నవి. రంగడు 'ఓ. క.' అన్నాడు విజయ గర్వముతో.

హఠాతుగా వాడివృష్టి అల్లంత దూరాన ప్లాటు ఫారమ్మీద నిలుచొని బాధపడుతున్నట్టు రెండు మానవాకారాలపై పడింది. ప్రయాణిపు - ఆటంకానికి నిస్పృహ చెందినా, ఆ సేషన్ సథిలిన్ ఏమంద భాగ్యుడైనా-చూచి వచ్చి కాపాడగలడేమో నన్ను చిన్న ఆశతో నిలుచున్నారు. ఒకామె ముసిల్మీ. వేరొకతె యువతి. చేతవ్రేలాడే బ్రంకు భారంతో వణుకుతోంది ముసిల్మీ బెడ్డింగ్, ప్లాస్క్ సొగసుగా పట్టుకొని

*
సు రేష్ మూవీస్ వారి

'బొమ్మలుచెప్పినకథ'లో

ప్రంధ్యారాణి - రాంబాబు.

*

కోలాహలం వేపు చూస్తోంది రెండో ఆమె. మొదటి ఆమె ప్రాణంతో వున్న మానవాళికి రెండవది దేహ పుష్టితో, చక్కదనంతో, లాభజ్యానికి తగ్గ ఆకరణీయమైన వస్త్రాలంకరణతో వనవోన్నేషమైన జీవక శక్తితో మిసమిస లాడుతోంది.

ఆపదలో చిక్కకున్న ఆబలల్ని చూసి ఉత్తేజితుడయ్యాడు రంగడు. పుట్టోరునుండి చెంగునదూకి టాప్ స్పీడున పడుగెత్తి ఊణంలో వాళ్ళని సమీపించాడు. కంపార్టుమెంట్ లోనున్న తోటి మిత్రులు హతాత్సవం ఘటనను పసికట్టి రంగణ్ణి అనుసరించారు.

'మీను ప్రేయినతో చోటు దొరక్కా బాధపడుతున్నట్టున్నారు. ప్రేయినంతా జనంతో క్రిక్కరిసిగా వుంది. అయినా, మేమున్న పెట్టెలో కాస చోటుంది వెండి. మీరు అభ్యంతరం లేకపోతే... మామ్మగారూ తండి. మీరుకూతా...' అంతా ప్రేయను వేపు నడుస్తుండగా బుచ్చిగాడు వెనుకనుండి వస్తూ మాట్ వాయింపాడు.

'ఈ బ్రంకు కాస పట్టుకోనివ్వండి మామ్మగారూ!! అంటూ లాక్కన్నాడు నూరిగాడు.

'మీరు వెకి ఎక్కండి వీటిని మీకు అందిస్తాను.' తీసుకున్న బెడ్, ఫ్లాస్క్ ఆయువతికి అందించాడు సత్తిగాడు. అందరూ పెట్టెలోనికి వెళ్లారు. మాట్ ట్యూబ్ చేస్తూనేవున్నాడు బుచ్చి. కోతికి కొబ్బరి కాయదొరికినట్టు ఆతిథుల సముఖమంలో తమడాబుదర్శాలు ప్రదర్శించడానికి అంతా ఉబబాద పడుతున్నారు. ప్రయాణం పూర్తిగా ఆగిపోయిందని నిశ్చ

రచన :

శ్రీ టి. బి. కృష్ణమూర్తి

యించుకున్న ఈ ఆతిథులిరువురూ ఊహింప రానంత నుఖంగా, సురక్షితంగా ప్రయాణం సాగుతున్నందుకు లోలోపల వారికి శతధా ధన్యవాదాలు చెప్పుకున్నారు.

రంగడు సామానుల నన్నిటిని పైని జాగ్రత్తగా సర్దిపెట్టాడు. సత్తిగాడు ఒక రగ్గు తెచ్చి పెరుమీద పరిచాడు. ఆతిథులు వదు వదంటున్నా బలవంతాన దాని పైని వాళ్ళని కూర్చోబెట్టారు. నూరిగాడు ఆకరణీయమైన రంగులలో అరవగ్నతారల చిత్రాలు నిండావున్న చలనచిత్ర పత్రికని ఆయువతి చేతుల్లోకి గిరవాటువేశాడు.

ముసిల్మీనిశ్చబ్దంగా కాళ్ళు మదుచుకొని కూర్చుంది. పరుపు బతుగా వుండటం వలన ఆమెకు మరీ హాయి అనిపించింది. యువతి చేతిలోని పుస్తకాన్ని విప్పి బొమ్మల్ని చూస్తోంది; అభ్యాగతులిచ్చిన స్కూరాలని తలచుకుంటూ సంతోషిస్తోంది. ఆమె సంతోషానికి చిహ్నంగా ఆమె ముఖంలో సన్నని నవ్వు తొడికిసలాడింది. అది చూచిన మగ రాయళ్ళ బుర్రలు గిరుమన్నవి.

'ఇటువంటి ఆస్యాచిత. కరుణ ప్రపంచంలో ఉంటవని ఎవ్వరూ ఊహించరు నుమండీ!'

మనుమరాలి మాటల్ని అవ్వ అందుకొని వాళ్లతో అంది 'మీ రుణంతీర్చుకోలేం బాబూ' అని వూరుకుంది.

*

వాహినీవారి

"బంగారు పంజరం" లో
కోథన్ బాబు- వాణి శ్రీ.

*

‘దానికేముంది మామ్మగారూ!
 మీరెవరో, ఏ వూరో, ఎక్కడికి వెళుతున్నారో,
 ఏమీ తెలియదు. బంధువులా-కారు; స్నేహితులా-
 కారు. ఎంతటి అభిమానంతో ఆడుకున్నారు! ఏవిధంగా
 మిమ్మల్ని అభినందించాలో తెలీదు.... ఆ యువతి కంత
 ధ్యని చిరుగంటల మ్రోత.

ఆమె మధుర గాత్రానికి కరుణాత్ములు సృతి పలి
 కారు. ‘డోంట్ మెన నిట్ ప్లీజ్-అవి మా విద్యుక్త
 ధర్మం కనుక ఆ ధర్మాన్ని నిర్వర్తించాం. అన్నా
 డీతడు. ఆఫ్టర్ ఇది వెరీ సింపిల్ థింగ్. అందులో
 ఆపదలోవున్న అబలల్ని ఆదుకోడం మానవ ధర్మం.
 భారతీయుల ధర్మం అదేకదండీ. అన్నాడు వేవోకడు.
 ‘మేమూ ప్రయాణికులమేమాకారూ. ఒక ఇంగ్లీషు కవి
 అన్నట్లు మన జీవితమే బహు స్వల్పం. అందుచేత
 బ్రతికే ఈ కొద్దికాలంలో సత్కార్యాలు చేయాలని
 సంకల్పంకొద్దీ.... అని ఇంకొక ధర్మాత్ముడు అన్నాడు.

‘ఎంత ఉన్నత స్వభావులండీ మీరు.! ఆశ్చర్యాన్ని
 ప్రకటిస్తూ అన్నదామె.

కేక వేస్తూపోతున్న పెద్దారని పిలిచి సింగిల్
 స్పెషల్ కాఫీ, ఆరకిచ్చాడు రంగడు.

‘వొడండి, మాకేం వొడు. మాకోసం వేచెప్పాడు.
 అగిపోదామనుకున్న మాకు చోటు యిచ్చి కాపాడారు.
 మీకు చాల శ్రమపెట్టాం. పైగా ఇదొకటా, ఆమె
 ముఖం జేవురించింది. ప్రయాణపు పక్షుల గుండెలు త్వరి
 తముగ స్పందించాయి.

‘వేడి కాఫీ ఆనందం, ఆహ్లాదం కలిగి నుంది. కాస్త
 ఫుచ్చుకొండి.

అందరూ కాఫీ త్రాగారు. కాదనకుండా ఆమె
 స్వీకరించినందుకు అంతా తమ సంతోషాన్ని తెలియ
 జేశారు.

ట్రేయిను కూతపెట్టి బయలుదేరింది. సత్తిగాడు
 ఆపిల్ సె సెన్ కోసి ముందుగా ఆమెకు అందజేస్తూ
 ‘ఇది మో ప్రత్యేక సాంప్రదాయం నుమండీ - ఫలహా
 రాలూ, ఫాసీయాలు క్రమపద్ధతిలో తీసుకోడం-మాలో
 ఎవ్వరూ పాటించరు.’

‘సరే. మీరు చేసిన గౌరవ, సత్కారాల్లో ఏకొంచ
 మైనా స్వీకరించడానికి మాకు అర్హతలేదు.’ క్షమాపణ
 వేడుకుంటున్నట్లు అన్నదామె.

ఇదు ర క్తవాహినులు త్వరితగతినీ ప్రవహింప
 సాగాయి. మళ్ళీ రైలుకూత, రైలు ఆగింది.

‘అమ్మాయి దిగు’ అన్నది ముసీలి.

దుమ్ము పడిన కళ్ళులాగ పదికళ్ళూ విడిచి వెళ్ళి
 పోతున్న రెండు మానవాకారాలను చూస్తుండగా
 రైలు కదిలి పరుగు తీసింది.

కథాంజలిలో వెలువడే కథలన్నీ కేవల
 లము కల్పితము. ఎవరినీ ఉద్దేశించి వ్రాసినది
 కాదు. రచయితల రచనలకు మేము ఏమా
 త్రమూ బాధ్యులుకాదు — సంపాదకుడు.

*

శ్రీ దేవి కంబైన్స్ వారి
 “భలే అబ్బాయిలు”
 చిత్రంలో
 కృష్ణ, కె. ఆర్. విజయ,
 కృష్ణరాజు.
 *